

עלון מס'

303

השיעור השבועי כאייל תערוג

שיעורו השבועי של מו"ר ועטרת ראשנו
הרב אייל עמרמי שליט"א

מגדולי מזכי הרבים בדורנו
ונשיא ממלכת התורה 'כאייל תערוג'

שיחות מוסר ע"פ חסידות

בואו תגלו
מה יותר חשוב לה' מהגאולה!!!

גיליון ש"ג - פרשת מקץ / חנוכה

להצלחת

לזיווג הגון דוד רועי בן רבקה
לזיווג הגון לינור בת רחל
לזיווג הגון דעון בן שרה
שחר כהן בן רחל
לימור כהן בת אריאלה

לזרוע בר קיימא

משה בן גלית ואורית בת אושרת

העלון מוקדש

לרפואה שלימה

שלמה אליהו בן מרים
אברהם בן חנה
הודיה בת יפה
יאיר בן יפה
סוזן בת מרים
יוסף בן יוכבד
רבקה בת גיור שרה
שומעית בת סמרה
שרה בת לולו

לעילוי נשמת

שי בן בת שבע ונואל ז"ל
צדקה בת כאולה ז"ל
אביבה בת דליה ז"ל
שי יוסף ז"ל בן בת שבע
אמיר מנגל ז"ל
דוד ביטו בן דבורה ז"ל
אלה חיי בן רבינה ז"ל
רחל חיי בת מדין ז"ל
סוביה בן קדן ז"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמת אילנה כהן בת מלכה ת.ג.צ.ב.

העלון מוקדש לע"נ משה בן רחל ז"ל | שושנה בת לטיפה ז"ל

השיעור השבועי כאיל התערוג

מפי מו"ר ועט"ר הגאון הגדול הרב אייל עמרמי שליט"א
לקבלת העלון, להפצה והוספת מוקדים, להקדשות והנצחות ולכל ענייני העלון
אהרון | 052-9695044 | להפצת או קבלת העלון באזורכם:

053-7328642	טבריה ינון אבוטבול
053-3428761	יבנאל שמואל אליעזר פרץ
054-7999768	יקנעם והאזור נתנאל
052-4605373	כרמיאל שחר דוד ויצמן
050-6096476	מעלות אירון כהן
053-8280661	מגדל העמק משה סריסה
052-6161523	נהדיה גיא
054-7724310	נווה שאנן נתנאל חיון
054-4320790	נתניה שמרון רוזנצרג
054-9851525	עכו אופיר גלדנשטר
054-6467078	עפולה אלי אסולין
052-4578972	צפת ומירון יוסף בן דוד
053-2730024	קצרין ברק פוגלרוט
052-5422265	קרית ביאליק שאול תשובה
050-9371476	קרית חיים עופר ביטון
052-6045037	קרית מוצקין אבי גזית
052-6994942	קרית שמואל אביעד זנו
055-6788517	קרית שמונה עמוס אליה
053-5882799	שלומי יובל

דרום הארץ

050-4144121	אבן שמואל מיכאל לוי
052-5541715	אילת רחן אליהו
054-7515500	אשדוד מרדכי בטיטו
053-2823666	אשקלון נרם משה
052-8847778	באר שבע אלמוג סרוסי
054-8405397	דימונה בן שושן
052-3840648	כרמי נתן גיל-עדי ששון
050-3240240	מושב איתן רועי קדרשים
050-5922001	מושב זרחיה אברהם
055-5537680	מושב מנחם יקיר
050-4304342	מושב רווחה אודי מישאל
052-7026200	מצפה רמון יניב הורש
050-5887712	מרכז שפירא דוד רועי מפיץ חדש!
058-4314314	ניר גלים מאור שטרית
052-4694367	נתיבות אדיר
052-7186779	עדר רחמים
050-6656562	קרית גת אביהו שקלים
052-6494317	קרית מלאכי ניסים
050-6462038	שדרות בן-ציון

חוץ לארץ

1-380-50-5776453	אומן נחמן קלוד
1-818-9345753	לוס אנג'לס הוד
1-910-9640474	מיאמי שבי
1-651-2464179	ניו יורק יוסי

מרכז הארץ ירושלים ויהודה ושומרון

050-4177727	אדם משה הלוי
050-4112334	אור יהודה יצחק
050-4949923	אחיעזר יחזקאל לוי
054-8780189	אפרת יוחאי ביטון
054-4461239	אריאל אביב פינטו
052-8262245	בית אל אריאל מפיץ חדש!
052-8347490	ביתר דניאל סעדי
050-2909702	בני ברק בן סערה
052-2835442	בת ים כהן שמענוב
050-2233507	גבעתיים אלי פלאש
054-8348303	גדרה שי
050-6431554	גני תקוה שניר קהלני
054-3177270	הוד השרון שי כהן
054-3913364	הרצליה סלמון איינר
054-5912934	חולון אורן
052-4624432	חשמונאים נאור
050-7990060	טלסטרון קרית-יערים יעקב
052-3715507	טלמון מאור נשיא
054-2919221	יבנה עמית
052-9695044	ירושלים ירון
054-5805367	כפר סבא אופיר דוד
054-7967670	לוד אדם
050-9876481	מושב ישעי אדיר באשרי
054-2639782	נס ציונה דוב
055-5580916	עמנואל עדי טרוזמן
052-2756047	פתח תקוה יעקב בן אליהו
053-2466221	קרית עקרון אבישי משה
052-5002090	ראש העין היראל
054-3371560	ראשון לציון דניאל יעקובוב
054-2390447	רחובות איתן אזולאי
053-7771784	רמלה ארשרי חי דידי
053-3139506	רמת גן וקרית אונו עמרם
053-2239377	רעננה איתי שוורץ
050-4535354	שודם גיא בן עמי
053-3145436	תל אביב מאיר
050-3564444	תל ציון (כוכב יעקב) עמית

צפון הארץ

054-9203184	אור עקיבא דניאל חיים
055-9191732	בית שאן הגי
054-5557248	בנימינה אופק שמעוני
054-2399998	הקריות והסביבה מרדכי אודיון
058-3297724	חדרה
058-3888899	חיפה אהרון חזן
050-7300770	נשר אלמוג מזרחי

סך עלות חוברת אחת שמקרכת עוד יהודי לקב"ה בסה"כ 1 ש"ח בלבד
המעוניין לתרום ולטול חלק בזיכוי הרבים. יפנה לאהרון - 052-9695044

גיליון ש"ג - פרשת מקץ / חנוכה

ד	אליהו הנביא חייב לבוא יום אחד לפני משיח צדקנו!
ה	הטרחתה על המצוות חשובה לה' יתברך יותר מלהביא את הגאולה!
ה	כמה ה' נהנה לראות אדם שטורח למצוות
ו	טרחת והשתדלות! אצל ה' זה כאילו עשית!!
ז	לא יאומן! למה שם בן נוח זכה שמזרעו יצא כל העם היהודי??
ז	פאת השולחן: הבדל קיצוני בין מי שטורח למצוות ובין מי שלא
ח	סיפורים אישיים מחזקים
ח	כשיהודי משליך את עצמו רק לידיו של בורא עולם!
ט	סיפורי צדיקים
ט	רבי יהודה הנשיא

מוסר והשקפה (עין יעקב)

בואו תגלו מה יותר חשוב לה' מהגאולה!!!

האלו תוך כמה שעות בשבת מסורא לפומבדיתא? איך העבירו את המידע הזה?

"מאן אמרינן לאו אליהו אמרינן", הגמרא משיבה שבטח אליהו הנביא היה בבית המדרש בבוקר של שבת בסורא ושמע את החידושים, ואחר כך הלך לפומבדיתא בצהריים וסיפר את הכל לרבא.

"אלמא אין תחומין למעלה מעשרה", אנחנו יודעים שמהתורה אסור לצאת בשבת מהבית האחרון חוץ לתחום שניים עשר מיל (אלפיים אמה זה מדרבנן, ושנים עשר מיל זה מדאורייתא) כמו שכתוב בתורה:

הגמרא במסכת עירובין (דף מ"ג) כותבת כך: "תא שמע הני שב שמעתא דאיתאמין בצפרא בשבתא קמיה דרב חסדא בסורא בהרי פניא בשבתא קמיה דרבא פומבדיתא".

הגמרא אומרת שהיו שבעה חידושים הלכתיים שהתחדשו בבית המדרש של רב חסדא שהיה בעיר סורא כיום שבת בבוקר, ובסעודה שלישית לקראת סוף השבת הגיעו אותם חידושים ממש, לבית המדרש של רבא בעיר פומבדיתא שהיא עיר אחרת בבבל שמרוחקת הרבה מהעיר סורא.

אז הגמרא שואלת איך הגיעו החידושים

"שָׁבוּ אִישׁ תַּחֲתָיו אֶל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי" (שמות, ט"ז) שהמקום אליו מתכוונת הגמרא הוא שנים עשר מיל שהוא כנגד מחנה ישראל.

והגמרא שואלת אם אדם הולך באוויר (רש"י אומר על ידי השם המפורש) שנים עשר מיל אז הוא גם עובר על איסור תחומין או שלא?

עונה הגמרא שהנה ראייה מאלוהי שהלך באויר מסורא לפומבדיתא שזה הרכה יותר משנים עשר מיל, והרי ברור שאלוהי הנביא חס ושלום לא מחלל שבת, אז כנראה שאין איסור ללכת למעלה מעשרה באוויר.

עונה הגמרא: "לא, דלמא יוסף שידא אַמְרִינְהוּ", איך קבעתם שאלוהי הנביא הביא את החידושים לפומבדיתא והאי יכול להיות שיוסף השד העביר את החידושים.

הגמרא מספרת שהחכמים היו משתמשים מדי פעם בשדים כדי לדעת מתי מותר להם להזיק אחרים, ויוסף השד לפי המפרשים היה החייל הגיבור והוא לא היה שומר שבת כי הוא היה מהחיצונים, אם כן אולי יוסף השד אמר את החידושים כשהוא הלך למעלה מעשרה, אבל בגלל שהוא לא שומר שבת אז אי אפשר להביא ראייה ממנו.

אליהו הנביא חייב לבוא יום אחד לפני משיח צדקנו!

הגמרא מביאה ראייה אחרת: "תא שְׁמַע הָרִינִי נְזִיר בַּיּוֹם שֶׁכֶּן דָּוִד בָּא", אדם שנשבע שביום שהמשיח יבוא, הוא לא ישתה בו יין ולא יסתפר. "מוֹתֵר לְשִׁתּוֹת יֵין בְּשִׁבְתּוֹת וּבְיָמִים טוֹבִים", בכל יום

אסור לו לשתות יין כי יש אפשרות שהמשיח יבוא באותו יום אבל בשבתות ובחגים בטוח המשיח לא יבוא אז מותר לו לשתות יין.

מאיפה הביטחון והוודאות הזאת של הגמרא שהמשיח לא יבוא בשבתות ובימים טובים, והרי אנחנו מחכים לו בכל יום שיבוא?

ועונה הגמרא שהמשיח יבוא מהשמים והוא בטח לא מחלל שבת אז אין לו אפשרות לבוא בשבת וכיו"ט, ולכן מי שנודר עליו נזירות שלא ישתה יין ביום שהמשיח יבוא, יכול לשתות בהן יין.

"אִי אִמְרַת בְּשִׁלְמָא יֵשׁ תַּחּוּמִין הֵיינו דְּבִשְׁבָּתוֹת וּבְיָמִים טוֹבִים מוֹתֵר אֶלָּא אִי אִמְרַת אֵין תַּחּוּמִין בְּשִׁבְתּוֹת וּבְיָמִים טוֹבִים אִמְרֵי מוֹתֵר", לפי הדעה שאין איסור תחומין באוויר אז המשיח יוכל לבוא בשבת, ואם כן איך מותר לנזיר הזה לשתות יין בשבתות ובימים טובים?

הגמרא עונה שבאמת המשיח יוכל לבוא שנים עשר מיל באוויר, אז למה מותר לנזיר שנשבע לא לשתות יין ביום שיבוא משיח לשתות בשבת?

"שְׁאֵנִי הָתֵם דְּאָמַר קָרָא הִנֵּה אֲנִי שִׁלַּח לָכֶם אֶת אֱלִיהֶ הַנְּבִיא וְגו' וְהָא לֹא אָתָּא אֱלִיהֶ מֵאֲתָמוּל", אלא שה' הכטיח שיום לפני שיבוא משיח, יבוא אליהו הנביא, אז אם עכשיו שבת וכיום שישי לא בא אליהו והוא חייב לבוא יום לפני אז מוכח שהמשיח לא יבוא בשבת הזאת, ולכן מותר לו לשתות יין בשבת.

וזה לא בגלל איסור תחומין שאסור למשיח להגיע אלא בגלל שאלוהי הנביא לא הגיע בשישי אז בוודאות המשיח לא יבוא בשבת.

ומכינים ומכשילים תכשילים טעמים ומיוחדים לשבת ולחג, וההנאה הזאת של ה' לראות אנשים עושים מצוות גדולה מההנאה שתבוא מהגאולה!!

ולכן מובטח שאליהו לא יגיע בערכי שבתות ובערכי ימים טובים, ואם אליהו לא מגיע ביום שישי אז משיח לא יכול לבוא בשבת כי אליהו צריך להגיע יום לפני, וה' לא מוכן לבטל את הטרחה של המצוות אפילו בשביל הגאולה!

ממשיכה הגמרא: "קא סלקא דעתך מדאליהו לא אתא משיח נמי לא אתי במעלי שבתא לישתרי אליהו לא אתי משיח אתי דכין דאתי משיחא הפל עבדים הן לישתאל".

הגמרא שואלת שאלה נפלאה, אמרת לי שאליהו לא יכול לבוא ביום שישי אבל משיח כן יכול לבוא ביום שישי, אם כן ברור שאם משיח יבוא בשישי אז כולם יפסיקו לטרוח לשבת וידוּצו לראות את משה רבינו, אחרון הכהן, רבי שמעון בר יוחאי והרמח"ל הקדוש, ואף אחד לא יישאר כדי להכין חומם לשבת?

אלא הגמרא מתרצת שאותו יום שיבוא משיח יהיו לעם ישראל מלא עבדים וממילא הם יכינו את הסלטים והבישולים לשבת, והיהודי ילך בשמחה ובטוב לבב לראות את המשיח ואת הצדיקים!

כמה ה' נהנה לראות אדם שטורח למצוות

מה למדנו מכל הגמרא הנפלאה הזאת? כמה ה' נהנה שאדם טורח למצוות.

כמו שהמשנה במסכת אבות אומרת: "לפום צערא אגרא", שהתגמול של המצווה שהאדם עושה נקבע לפי הצער

ובאמת נשאלת השאלה מדוע ביום חול אסרו על הנזיר לשתות יין, והרי אם אליהו לא הגיע יום קודם אז אין מצב שהמשיח יבוא באותו יום, כלומר אם האדם שגדר לא לשתות יין ביום שהמשיח יבוא רוצה לשתות יין ביום חמישי אז יהיה לו מותר כי הוא יודע שביום רביעי אליהו לא בא, ולכן אין מצב שהמשיח יבוא ביום חמישי?

"אלא אמרינן לבית דין הגדול אתא הקא נמי לימא לבית דין הגדול אתא", הגמרא עונה שאליהו לא יתגלה לכל עם ישראל אלא רק לצדיקים, ולכן יכול להיות שכאמת אליהו כבר הגיע יום לפני אבל לא כולם ידעו על זה.

הטרחה על המצוות חשובה לה' יתברך יותר מלהביא את הגאולה!

לבסוף הגמרא מגיעה למסקנה:

"כבר מובטח להן לישתאל שאין אליהו בא לא בערכי שבתות ולא בערכי ימים טובים מפני הטרחה", באמת אדם שגדר נזירות ביום שכן דוד בא, כל השבוע אסור לו לשתות יין ובשבת מותר לו, ולמה מותר לו לשתות יין בשבת? לא בגלל שהמשיח לא יכול לבוא כי יש איסור תחומין אלא באמת אין כאן איסור תחומין והוא יכול לבוא, אלא שיש לנו הבטחה שאליהו חייב לבוא יום לפני המשיח אבל ההבטחה הזאת אומרת גם שהוא לא יגיע בערב שבת או בערב יום טוב מפני הטרחה, שה' נהנה לראות אנשים שטורחים במצוות יותר להביא לנו את הגאולה!!

ה' נהנה אנשים שהולכים לסופרמרקט, למכולת ולשוק כדי לקנות דברים

בסופו של דבר ה' לא הסכים לדוד לבנות את בית המקדש "כי דמים רבים שפכת ארצה לפני.. הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה ונהנחותי לו מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתן על ישראל בימיו" (דברי הימים א', כ"ב). לבסוף שלמה המלך בנה את בית המקדש, אבל על שם מי כתב ה' את בניין בית המקדש? על דוד שטרח, כמו שכתוב: "מזמור שיר חנפת הפית לדוד" (תהילים, ל'), דוד טרח במצווה ולכן בשביל ה' זה כאילו שהוא בנה את בית המקדש.

טרחת והשתדלות! אצל ה' זה כאילו עשית!!

אנו אומרים בכל יום: "אנו עמלים וְהם עמלים: אנו עמלים ומקבלים שכר, וְהם עמלים ואינם מקבלים שכר", אנחנו העם היהודי נקבל שכר לפי מה שהתעייפנו ואפילו אם בסופו של דבר לא תהיה תוצאה כי הכל נגזר מההתעייפות, השתדלות והרצון של האדם לעשות.

יש אדם שטורח מאוד שיהיה לו בית חרדי של עובדי ה' שלא ייכנסו מכשירים טמאים ותכנים חילוניים לבית שלו, ומתפלל לה' ועושה כל מה שאפשר, אבל בסופו של דבר הוא לא מצליח וכל הדברים האלו חדרו לו לבית דרך החצר האחורית, הקב"ה אומר: 'לי זה נחשב שיש לך בית חרדי למופת כי טרחת כמו דוד המלך שרצה וטרח לבנות לי את בית המקדש', כל המבחן הוא כמה אדם טרח, התעייף והשתדל ולא משנה התוצאה הסופית.

אדם הולך לנגר ומזמין ארון, גם אם הנגר טרח שנה על הארון אבל בסוף הוא לא

שהיה לו כמצווה הזאת, ואם אין קושי לאדם בעשיית המצווה אז הוא בקושי יתוגמל, וזה נכון גם עבור תגמול בעולם הזה וגם לתגמול בעולם הבא!

יש אדם שאין לו קושי לחייך לאנשים כי הוא נולד חייכן אז הוא לא יקבל לידה מה' על זה שהוא מחייך לאנשים למרות שכתוב במסכת כתובות: "טוב המלכין שיניים לחברו יותר ממשקוהו חלב" כי הוא לא התעייף על זה ורק אם הוא יחייך למישהו שפגע בו והעליב אותו אז הוא יקבל שכר על החיוך כי כל השכר נגזר מהטורח.

ותדעו לכם שכל מה שמעניין את הקדוש ברוך הוא זה הטורח ולא התוצאה אם הצלחת בסוף או לא, כמו שכתוב על דוד המלך שטרח הרבה מאוד כדי לבנות את בית המקדש עד שהנביא אומר: "והנה בעניי הכינותי לבית ה'" (דברי הימים א', כ"ב), שדוד המלך עוד היה עני וכבר התחיל להכין את הכסף לבניין בית המקדש.

ואיך הוא היה חוסך את הכסף הזה? אומרת הגמרא: "שהיה מתענה ומקדיש סעודתו לשמיים", היו נותנים לדוד המלך אוכל והוא היה הולך ומוכר את הסעודה בשוק, ואת הכסף שהרוויח היה שם בקופת חיסכון למען הקמת בית המקדש.

חז"ל מספרים שכאשר דוד היכה את גוליית, כל בנות ישראל זרקו עליו נזמים, טבעות, צמידים וכו', לשון המדרש הוא כזה: "כיום שהרג דוד את גוליית הפלישתי, השליכו עליו כל בנות ישראל את כל הכסף והזהב", דוד המלך השתטח על הרצפה (!) כדי לאסוף את כל הכסף והזהב כדי שיוכל לבנות את בית המקדש.

שיפת טרח, ולכן התורה השתמשה בלשון יחיד "ויקח" כי שם התאמץ טיפה יותר, וזאת הסיבה שמי שהוא נגד היהודים נקרא "אנטישמי" כלומר נגד זרעו של שם שכל העם היהודי יצא ממנו בגלל מילימטר נוסף של התאמצות כמצווה!!

פאת השולחן: הברדל קיצוני בין מי שטורח למצוות ובין מי שלא

תראו מה זה, שניים מגיעים לתפילה או לשיעור אבל לאחד מהם היה יותר מניעות להגיע כי היה לו כאב ראש, רעב או שאשתו ירדה עליו, ובכל זאת הוא התאמץ והגיע לשיעור, והשני לא היו לא מניעות כלל להגיע והכל הלך חלק.

תדעו לכם שהשכר של האדם עם המניעות הוא פי מיליון מזה שהגיע ללא המניעות למרות שכסופו של דבר הם קיימו אותה מצווה כי כל המבחן זה הקושי והטורח, וכמה שיש לאדם יותר טורח והוא מתאמץ לכבוד ה' יתברך כך הוא יקבל הרבה יותר שכר.

כמו שאמרו רבותינו על הפסוק: "וְשָׁכַתָּם וּרְאִיתָם בֵּין צַדִּיק לְרָשָׁע בֵּין עֶבֶד אֱלֹהִים לְאִשָּׁר לֹא עֲבָדוּ" (מלאכי ג') שאינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחד פעמים."

כמה זה קשה ללמוד סוגיה מאה פעמים?! אבל מי שלומד מאה ואחד פעמים שכרו הרבה יותר גדול, עד שהגמרא אומרת שזה הברדל כמו בין הצדיק לרשע, בין הרב קנייבסקי לבין יאיר לפיד.

זה ממש שתי עולמות שונים לגמרי רק בגלל שהוא התאמץ קצת יותר!!

הביא ללקוח אז הוא לא יקבל ממנו שקל, ורק כשיביא את המוצר מוגמר הוא יקבל תשלום.

אבל אצל הקב"ה הוא זה לא ככה כי ה' מודד את האדם רק לפי הטורח והעמל ולא משנה מה התוצאה או המוצר המוגמר.

לא יאומן! למה שם בן נוח זכה שמזרעו יצא כל העם היהודי??

כתוב בתורה על שני בני נוח, שם ויפת שלקחו את השמלה לכסות את נוח אביהם: "וַיִּקַּח שָׁם וַיַּפֶּת אֶת הַשְּׂמָלָה וַיְשִׁימוּ עַל שָׂכָם שְׁנֵיהֶם וַיִּלְכוּ אַחֲרָנִית וַיִּכְסּוּ אֹתָם... אֲבִיהֶם" (בראשית, ט'), שואלת הגמרא: למה כתוב בלשון יחיד "ויקח" ולא כתוב "ויקחו" והרי גם שם וגם יפת לקחו את השמלה?

אלא עונה הגמרא מפני ששם התאמץ יותר במצווה מיפת. ואני שואל: רבוננו של עולם! מה יש להתאמץ יותר בלקחת שמלה?? אלא ששם התאמץ יותר כדי לא לראות את ערוות אביו, כלומר שם פחד יותר מיפת לראות את אביו מזולזל, ובגלל שהוא התאמץ יותר אז זכו בניו לציצית, במילים אחרות על המאמץ יתר הזה הוא זכה שכל העם היהודי ייצא ממנו!!!

יפת עשה את המצווה אבל לא התאמץ כמו שם, אז בניו יזכו לקבורה במלחמת גוג ומגוג אבל שם זכה שכל העם היהודי ייצא ממנו.

רק שתבינו מה ההבדל בין נוצרי טמא ליהודי? בטורח! ששם טרח יותר ממה

סיפורים אישיים מחזקים

גם לכם יש סיפור אישי? שתפו אותנו ונפרסמו. במייל: b0526558387 או בוואטסאפ: 052-9695044

כשיהודי משליך את עצמו רק לידיו של בורא עולם!

בני המשפחות של ר' משה ג. ורעייתו, הכירו היטב את הזוג הצעיר, שמזמן כבר לא צעיר. הם נחשבו אהובים אצל כל מכיריהם, ואולי לכן סאת יגונם כה הכאיבה לכל כך הרבה אנשים. כבר יותר מעשור חלף מאז באו בכרית הנישואין, ועדיין לא זכו להיפקד כתינוק משלהם.

בני המשפחה המורחבת הרבו להזכיר את שמות בני הזוג כתפילה, גם הזוג לא פסק מלפעול בעניין, כשלכל אורך תקופת ההמתנה הממושכת עומד לצידם עסקן רפאי בכיר ומוכר. התרוצץ עימם ברחבי הגלובוס, והיה מעורה בכל הפרטים הגדולים והקטנים כדי להחיש את הישועה. אך השנים חולפות עוברות, וישועה אין.

ואז הגיע יום דרמטי. היה זה תקופה לאחר ששבו מחו"ל, ממסע מתיש בו נערך מאמץ מורכב בתקווה להגיע לישועה המיוחלת. באותו יום הגיעו התוצאות, והעסקן המטפל נחרד לגלות כי גם הפעם למרות ההשקעה האדירה העניין הסתיים ככישלון מהדהד, כואב וצורב.

בפנים נפולות התקשר העסקן לר' משה לבשרו בכשורה הקשה. הוא התחיל ברכרי עידוד ותמיכה, אך נאלץ לומר את העובדות ללא כחל ושרק: "ר' משה, אני נורא מצטער להודיע שזהו זה. עשינו את כל מה שאפשר, הפכנו את כל העולם. דיברתי עם הרופא לנוכח התוצאות, והוא פסק את פסוקו ואמר שאין סיכוי, אין סיכוי בעולם!"...

העסקן הניח לר' משה לעכל את הכשורה הקשה. למרבה הפתעתו, למחרת התקשר אליו ר' משה, כשהוא מזמין לסעודת 'סיום מסכת' שהוא עורך בעוד כשבוע. "מאד חשוב לי שתבוא", אמר ר' משה בשיחת הטלפון, "התיידדנו כבר, אנחנו מכירים היטב זה את זה. אני מזמין את כל בני המשפחה, ואתה כאח לי ממש!"

על אף שאין עתותיו בידיו, הזדרז העסקן למעמד הסיום בביתו של ר' משה. אחרי המנה הראשונה, ביקשו כל האורחים לשמוע את הסיום. "איזו מסכת אתה מסיים?" שאלו האחים והגיסים. ר' משה מילא פיו מים, וניגש לעסקן המלווה אותם מזה שנים, גזן אליו ולחש באוזנו: "אני מבקש שתקום ותספר את הקביעה הרפואית הנחרצת ששמעת בענייני אך לפני שבוע, מול כל הקהל!"

העסקן נאלם ונדהם. "מה???" כמעט שאג כתמיהה, "אתה מבקש שאני אקום עכשיו ואספר על הסיכוי האחרון לישועתך שאבד ואיננו? באמת אתה מצפה שאצטט מילה במילה מה שנאמר לי בעניינך?!" "אכן כן!" שב ר' משה על הקביעה. ולחץ על העסקן בהתרגשות.

"כולנו יודעים את סאת יגוננו של ר' משה ורעייתו, נוכח המתנתם הארוכה לישועה. ר' משה ביקש ממני לספר לכם, כי לפני כשבוע חזרו התוצאות ממהלך מאוד מורכב ומסובך שערבנו בחו"ל, והתוצאות היו..." היה ניתן לחתוך את המתח בסכין, למשש אותו בידים. כל הנוכחים ישבו פעורי פה, איש מהם לא חשב שהנשא יפתח כאן ועכשיו על שולחן הסעודה בקול גדול. הם היטו אוזניהם ושמעו את העסקן מצטט מילה במילה, כשכאב עצור זועק מכל מילה: "לדברי המומחים, אין מנוס מלקבוע בצעד שאבד הסיכוי האחרון".

דממה מרטיטה השתררה. איש לא דיבר, איש לא ההין לפצות את פיו. את הדממה שיסע ר' משה בעצמו, כשקם והכריז בהתרגשות, כשדמעות נוצצות זולגות מעיניו:

שיחתו השבועית של מו"ר ❧ השיעור השבועי ❧ הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

"ובכן, רבותי, לנוכח הדברים הללו אני עורך סיום הלילה. סיום על מסכת ההשתדלות. סליקא לך מסכת השתדלות! במעמד זה הריני מודיע כי סיימתי עם כל ההשתדלויות האפשריות, אלו לא הניבו פירות. מרגע זה אני רק בידי בורא עולם! עד עתה עסקתי בהשתדלות, בהתרוצצות חוצת גבולות. עכשיו, במעמד זה, אני מסיים את מסכת ההשתדלות, ואני מפקיד את התיק שלנו בידו הגדולה והרחומה של אבא שבשמים!"

הוא סיים את דבריו הקצרים, ויצא להגיש את המנה העיקרית. כל הנוכחים היו המומים ומופתעים, דבריו שיתקו אותם ממש. את המבוכה וחוסר האונים פתר ר' משה די בקלות, בהגישו בשר ועופות בשמחה ובטוב לבב, כי סעודת סיום היא זו...

סעודת הסיום הסתיימה, כל הנוכחים התפזרו בתחושות מעורבות של הלם, הערכה ורחמים שלובים זה בזה. ולא חלפו אלא 11 חודשים, בדיוק!!! עד ששב והזמיננו ר' משה לעוד סעודה. הפעם, למרבה השמחה, היתה זו סעודת ברית מילה לבנו בכורו, שנולד בשעה טובה ללא כל השתדלות חיצונית, ללא כל עזרה, ללא כל מאמץ! כשנסתיימה מסכת ההשתדלות התאזרו ר' משה ורעייתו רק בכטחון ואמונה בה', וזכו לדאות את ניסיו ונפלאותיו לנגד עיניהם!

סיפור זה נועד לגלות לנו כי כל הישג שאנו מגיעים אליו וכל ישועה שאנו זוכים בה, הכל מידיו של בורא עולם. אנו משתדלים בכל מה שאנו עושים כי זהו הציווי שהוטל עלינו, אך אנו לרגע לא חושבים שזה מה שמביא לנו את הישועה, אלא רק בורא עולם בלבד! ככל שנדע זאת כאופן מוחלט, ככל שנדע לשים את הגבול להשתדלות שלנו ולהשקיע הרבה יותר במי שבאמת נותן לנו את ההצלחה, כך נזכה באמת שהקב"ה, ישפיע עלינו מטובו ויעטרנו בשפע טובה וברכה!

סיפורי צדיקים

רבי יהודה הנשיא - ט"ו כסלו:

יום פטירתו של רבי יהודה הנשיא חל ט"ו כסלו. השנה, תשפ"ה, יצויינו 1807 שנה לפטירתו של רבי יהודה הנשיא, נשיא הסנהדרין, עורך המשנה, תנא בדור החמישי, נצר לשושלת הלל הזקן וחותם תקופת התנאים. להלן 10 עובדות על רבי יהודה הנשיא:

1. רבי יהודה הנשיא, שזכה לכינוי המקוצר "רבנו הקדוש", נקרא "נשיא" בזמן שהותו בארץ ישראל ו"רבי" בזמן היותו בבבל.
2. לפי הנמסר לנו מחז"ל, נולד רבי יהודה הנשיא בין השנים 135 ל-137 לספירה, בתקופת גזירות השמד של אדריאנוס, מעט לאחר מרד בר כוכבא.
3. בתקופת נעוריו למד, בין היתר, מפי רבי שמעון בר יוחאי (מחבר ספר הזוהר) ומפי אביו, רבן שמעון בן גמליאל. כבר בהיותו בן שלושים נתמנה רבי יהודה לנשיא הסנהדרין.
4. רבי יהודה שלט במספר שפות, ביניהן ארמית, עברית, יוונית, רומית וסורית. הוא דיבר יוונית, שהייתה אז שפת החכמים וגדולי המדינה, והתנגד ללשון הסורית המדוברת בין ההמון. בביתו, לעומת זאת, הקפיד על דיבור בלשון הקודש. מסופר על השפחה בביתו ששלטה במכמני הלשון העברית, עד כדי כך שחכמים למדו ממנה פירושן של מלים שלא הכירו מן ההלכה ומן המקרא.

5. המפעל המרכזי והחשוב ביותר של רבי יהודה הינו כמובן עריכת התורה שבעל פה – הלא היא המשנה - וחתירתה הסופית. המשנה חולקה על ידו לנושאי אב ("סדר"), וביחד לששת סדרי משנה: זרעים, מועד, נשים, נזיקין, קדשים וטהרות.
6. מעבר לצדקותו הגדולה, נודע רבי יהודה בעושרו כמאמר התלמוד "תורה וגדולה במקום אחד". הוא תמך בבתי המדרש ובתלמידי חכמים והיה ידוע בנדיבותו. כימיו נוספו על נכסי בית הנשיאות שטחים רבים בעמק יזרעאל, בגולן וכנראה אף בעמק הירדן שם גידלו את פרי האפרסמון היקר, ממנו הפיקו בשמים ומרקחות רפואה. לתוצרת הזיתים, היינות והבשמים של בית רבי נוספו גם מינים משוכחים לתעשייה וליצוא כגון פשתן לאריגה ודגים. למרות עושרו הרב, והפאר והשררה שנהג בהם כלפי חוץ, כלפי עצמו נהג רבי בהסתפקות כמועט ואף כסגפנות.
7. מעבר לקשריו המצוינים עם שלטונות רומי, ידוע כי רבי יהודה היה בקשר מצוין גם עם אנטונינוס קיסר ונשאלת השאלה איך ולמה. מסתבר שהקשרים החלו עוד מאמהותיהם של השניים שהיו מיודדות מאוד. המדרש מספר על כך ששתיהן ילדו באותו הזמן - זו את יהודה וזו את אנטונינוס. באותו זמן ממש הייתה גזירה של מלכות רומי על עם ישראל שלא ימולו את הבנים, ומי שימול את בנו יומת. רבן שמעון בן גמליאל, אביו של רבי יהודה הנשיא, החליט למול את בנו בכל זאת, ועשה זאת בסתר. השר של אותה העיר שמעו על כך, והלשין עליו אצל המלך. בהמשך לידיעה זו ציווה המלך להביא אליו את רבן שמעון בן גמליאל ובנו, כדי להיווכח באמיתות ההלשנה. הוריו של יהודה התינוק יצאו לכיוון חצר המלך, אך בדרך נכנסו לבית הוריו של אנטונינוס, ואמו הציעה להשאיר את בן חברתה המהולל בביתה ולקחת לקיסר את בנה התינוק - אנטונינוס. לאחר ההחלפה, ככה אנטונינוס והרבנית הניקה אותו. כשנקראו רבן שמעון ואשתו לחדר המלך ונשאלו מדוע עברו על גזירתו ענה רבן שמעון למלך שייקח נא את הילד ויבדוק האם הוא מהול. בדק המלך את הילד וראה כי הוא ערל גמור. המלך כעס על שר העיר שרימה אותו, ולחינם הטריח את רבן שמעון להגיע אליו. שר העיר הומת בתליה עפ"י צו המלך, ורבן שמעון קיבל את פיצויי כביטול הגזירה. כך בעצם, בזכות אנטונינוס, ניצל יהודה התינוק ממוות.
8. הקרבה הגדולה בין השניים באה לידי ביטוי בקשר נפשי שהתבטא בשיחותיהם המרובות על אמונה, דת, הלכה ומלכות, ובקשר פיזי - אך נסתר מן העין: בין בניהם נחפרה מנהרה תת קרקעית שהובילה מביתו של הקיסר לביתו של רבי יהודה. בסופו של דבר החליט אנטונינוס להתגייר, ואף עבר ברית מילה. ב-17 שנות חייו האחרונות חי רבי יהודה בצפורי, כשבשנים האחרונות לחייו חלה במחלה קשה ונפטר בשנת 224 למניינם.
9. בצוואתו לבניו הנחה אותם כיצד יתנהגו בעתיד כשאמר: "היזהרו בכבוד אמכם. נר יהא דלוק במקומו. שולחן יהא ערוך במקומו. מטה תהא מוצעת במקומה. יוסף חפני, שמעון אפרתי, הם שמשוני בחיי והם ישמשוני במותי".
10. בשעת פטירתו זקף עשר אצבעותיו כלפי מעלה ואמר: "ריבנו של עולם, גלוי וידוע לפניך שיגעתי כעשר אצבעותיי בתורה, ולא נהניתי מן העולם הזה אפילו באצבע קטנה. יהי רצון מלפניך שיהא שלום במנוחתתי!".

רבי יהודה הנשיא נקבר בבית שערים שבעמק יזרעאל.

חיכיתם וחיכיתם והוא הגיע

סכר האמונה החדש

של מורנו הרה"ג
א"י עמרמי שליט"א
יצא לאור
וכבר זמין לרכישה!

מחיר
הסכר
70 ₪
בלבד

לכרטיס ורכישה בכל רחבי הארץ (בווצאפ בלבד):

052-9695044

לקבוצת הנשים

שלח 'צרף' ל:
054-313-6033

לקבוצת הגברים

שלח 'צרף' ל:
052-443-0999

להצטרפות
לקבוצה של
הרב אייל
עמרמי:

התנור כבר
רותח!
איך אפשר
שלא
להמשיך
לאפות
דברים
טובים...?!

חדש!
מהרו
לרכוש

בהמשך
לכרך א'
נרגשים
לבשר:

לכני זמן קצר יצאו מהדכוס עוד
שני כרכים חדשים
שממשיכים את סדרת החסידות
המוצלחת והממכרת של מו"ר.

מחיר לסט זוגי (בי"ג) 140 ₪ | מחיר לסט שלישיה 180 ₪

לכרטים והזמנות בכל רחבי הארץ:
מרכז הזמנות בווצאפ בלבד: 052-9695044
השאירו הודעה עם ההזמנה המבוקשת ועיר מגוריכם ויחזרו אליכם.

אוצר של אמונה!
בדיסק אונקי אחד

שיעורים באמונה להאזנה > מפי מורנו הרה"ג אייל עמרמי שליט"א